

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioan. Crombecii Societatis Iesv Presbyteri De Stvdio
Perfectionis Libri Dvo**

Crombecius, Johannes

Mogvntiæ, 1614

XIX. De triplici examine, vno generali. secundo particulari, eoque duplici:
quorum altero vitiosæ actiones coercentur, altero pravi habitus
euelluntur, virtutesque inseruntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51132)

tinet exercitium : expeditque eam singulis diebus semel, saltem mane, vel eius substantiam summa attentione ac feruore voce vel mente recitare. Expediret etiam sapissime interdum, hodie peti : sed, quia prolixior est, potest ex Aspirationibus breuior aliqua eius loco assumi, quae eiusdem contineat, quaeque eadem intentione ac fine recitetur; qualis illa esse possit : *Deus meus mihi, & ego illi.* Oportet enim fidelis, ut se talem Deo praestare, saltem pro virtute, qualem se Deus in nos exhibuit, atque paruum exhibet. at quantum illud est superbum, neminem qualemcumque hominis conatum, ergo omni occasione ardentem orationem cogit, lam repetas, quanta, putas, gratiae nouae cessio!

Cant. 2.

C A P. XIX.

De triplici examine, uno generali, seu particulari, eoque duplici: quorum altera tiosa actiones coercentur, altero prauebitus euelluntur, virtutesque inseruntur.

Infirmitas humana requirit quempiam qui in officio contineat.

104. **P**rosunt ea, quae modo diximus, memoriae diuinae praesentiae conuandam: sed quia infirmitas humana & facile propositi nostri obliuiscimur; & conniuemus & nobis ipsi indulgemus, quae molestiam ac difficultatem aliquam riant: & quia mortales, mutabiles quoque

stantes sumus. Proinde aliquid consti-
 dum quod torporem nostrū excitet, quod
 castiget, & fugientes compellat ad agen-
 hostemque persequendum. Hoc enim &
 aper videre est: etsi enim omnes non mo-
 diligenter, sed etiam ardentur operentur;
 tamen nonnullæ ad hoc constitutæ, vt de-
 vrgeant. Sunt & in bello, qui cum auctori-
 fugitios acterga vertentes districto ferro
 quarendum ac persequendum hostem co-
 Parum Regi proderit vectigalibus rediti-
 abundare, si Quæstor ac Redituarius
 constituitur, qui census Regios in æra-
 cogat ac referat. Sed & inter Reipublicæ
 dignitates Censoria numerabatur:
 iis, quæ Reipublicæ detrimentum
 viderentur, occurrere, inuecta damna
 adhibere remedia,
 omnia conseruare.

Id ipsum est quod quærimus. Optima lex est,
 nobis indicimus, Deum semper habere
 presentem, ad illum perpetuo aspirare, illum
 nobis asciscere, eundemque retinere: sed multa
 quæ obfistunt, & miramur ipsi, dum præ-
 sentes Deo nos esse arbitramur, in Hispania ar-
 construimus, de lana caprina disputamus,
 garum nugis detinemur atque alligamur. O-
 ergo est seuerus aliquo Censore, qui moras
 castiget, pugnas molestiasque fugientes vrgeat,
 ad officium reuocet; qui bene merendi occa-
 proponat, merita multa ac virtutes colli-
 (tamquam bonus Redituarius) atque in

similia.

1.

2.

3.

4.

animam inferat; qui malis occurrat, inuectae terminet, inueterata perumpat, & mentem tranquillam Deoque coniunctissimam custodiat.

Conscientia Censori similis.

Horn. 1. de

Laz. in ca.

16 Luca,

tomo 1.

Lib. 2. Sy-

nonym. c. 11

105. Hic Censor conscientia est: quam Censor solum, proluxe de ea tractans, vocat formidinis matrem, si quid inueniat, quod animae aduersetur. Isidorus vero sic eam nobis certam constituit, ut nullam poenam grauiorem putet conscientia. Si vis autem numquam esse in conscientia, bene uiue. Secura conscientia tristitiam non sustinet, bona uita gaudium semper habet, conscientia autem rei semper in poena est, reus animus non securus est: mens enim mala conscientia proprio stimulo. Si enim in bono manseris, tristitia longabitur a te: si in iustitia perseueraueris, tristitia occurret tibi. Nec plaga nec mors te terrebunt, si pie uixeris.

Seneca lib.

16. epist. 98.

in fine.

Hæc ille. Quid quodam Philolophus ait? Multos formidat poena, metu neminem. Quare: Quia nobis eius rei auersio est, quam natura damnata deo numquam fides latendi fit, etiam latens quia coarguit illos conscientia, & ipsos sibi obnoxiosum. Proprium autem est nocentium trepidare. Multos nobis actum erat, quod multa scelera legem & non effugerunt, & scripta supplicia, nisi illa naturalia & uia de presentibus soluerent, & in locum poenitentiae mor cederet. Hæc Seneca.

Hic ergo Censor nos assidue persequitur: desimus officio, si propositis non stemus, si ad se reuertamur ad carceres, uel lente incedamus, uel certe omnino quiescamus. Quid, si...

flagitiose, si nequiter agamus? Instat à ter-
 Nemesis stricto ense, vt pro meritis puniat,
 & mercedem debeat, perstringat, nec finem faciat, donec ad
 iustitiam officiumque redeamus.

*Conscien-
 tia qua-
 druplex.*

Sed quid? conscientia corda hominum
 tenent quædam subinde dura & insensibilia, a-
 frigida, alia carnea, alia tenera: ideoque & i-
 similia nomina fortitur, vt dicatur dura, frigi-
 carnea, teneraque conscientia. Sunt namque
 nulli qui nulla re mouentur, etiam grauissi-
 scelere afflati: ij conscientiam numquam
 sentiunt. Sunt qui frigidi: & ij quidem dis-
 sentiant, sed non adeo magno motu ac fructu. A-
 cor carneum habent, & humanum: & ij con-
 sentia sentiunt vulnera. Denique sunt filij qui
 ris offensam exiguam tenerrime sentiunt ac
 dent, ideoque, ne in opprobrium illud ca-
 dent, vigilare ac super custodiam suam semper
 nituntur.

*Allegoria.
 Gen. 7. & 8*

In arca Noe erant omnia genera animalium
 inclusa. Post tempestatem, & aquæ lapsum defi-
 cientem, Noe emisit coruum, qui non est reuer-
 sentem, Noe emisit columbam, quæ, cum non inuenisset
 requiesceret pes eius, rediit ad arcam; emi-
 sentem secundo, & rediit ad vesperam, portans
 olivæ virentibus foliis: emisit tertio,
 non est ultra reuersa. Hanc figuram nostro
 instituto admodum conuenienter exponit S.
 Ambrosius. En ergo tres formæ examinis &
 examinantium se: nam prima sub corui specie
 & ceterum potius quæ formam denotat; coru enim
 non redit in arcã, sed inter vndas crocitat;

*Libro de
 Noe & ar-
 ca, c. 18.
 tomo 1.*

Examini libertatemque in aquis mediis maunt, quam *tres species.* in conclusa arca securitatem. Arca condita
Arca Noe tia, est vbi magnus ille Noe omnibus præ-
Et vnde nimalibus; & anima potentiis, motibus, ac
quid signi- fionibus. • Extra arcam tempestates multas
ficient. magnæ : quaritur illa ingenti & continua
 uia. Non pauciores sane dæmones sunt in
 qui in nos irruant, quam pluiæ guttæ super
 cam. Arca quoque ipsi aquæ supernat, eius
 costæ ac latera vndis tunduntur circum
 tibus. Tentationes hæ sunt, tribulationes,
 morbi, dolores anxietates. Sed no semper
 post tenebras lux subinde speratur; post
 borem, quietis vespera succedit.

Videatur autem, sedulo examine, quibus
Corui qui beant aquæ tentationum, adhucne arcam
 stram comprimant, aliquidve damni attulerint.
 Si coruum emittas, infideliter aget. Corui
 amatores mundi & peccati, qui numquam
 scientiam discutiunt, de morte instantis
 quam cogitant. Corui semper crocitant
 Cras, insensibiles & duri. In se intrare
 nere non possunt; & si ingrediantur, omnia
 gra inueniunt, omnia tetra ac tenebrosa.
 numquam peccare sibi videntur, nihil
 cunt; & si labantur, non sentiunt ruina
 signi infamia notentur.

Hos depingit D. Bernardus. *Quæris,*
Li i. de cõ- sit cor durum: ne quæras quod illud sit, si non exp
fid. initio tuum hoc est. Solum est cor durum, quod semetip
ca 2. exhorret: quia nec sentit. Quid me interrogas
Cor durū, Pharaonem. Nemo duri cordis salutem

est: nisi quem forte miserans Deus, abstulit
 (iuxta Prophetam) cor lapideum, & dedit cor
 Ezech. 36.
 Quid ergo cor durum? Ipsum est, quod nec
 unctio scinditur, nec pietate mollitur, nec mo-
 precibus, minis non cedit, flagellis duratur, in-
 ad beneficia est, ad consilia infidum, ad iu-
 leum, inuerecundum ad turpia, impavidum
 humana ad humana, temerarium
 : praeitorum obliuiscens, praesentia negli-
 futura non prouidens. Ipsum est, cui prae-
 ter solas iniurias, nihil omnino non pra-
 presentium nihil non perit: futurorum nulla,
 ad uiscendum, prospectio seu praeparatio est:
 in breui cuncta horribilis mali mala complectar,
 quod nec Deum timet, nec hominem reue-
 Bernardus de coruis, qui periculis
 & terrae, & somni in ebrietate sese ex-
 Coruiscunt, sine vlllo sensu letalium vlnnerum: ab
 conscientiae auolantes, per aerem & vanita-
 huius mundi decurrunt, Cras & Cras croci-
 de nulla tamen re minus solliciti, quam
 id crastinus dies incommodi allaturus sit.
 Sed de columbis nobis est quaestio. Iusti ergo
 ad conscientiam redeunt, &
 saltem considerant an tempestas & a-
 tentationum, pluuiae afflictionum, daemo-
 nostrea nocuerint, ad-
 immineant aut premant: verum id saepe
 & perfunctorie: satisque nobis est,
 quas ipsas meminisse, ac in lectum nos recipere,
 & ad multam lucem in vtramque aurem sua-
 ter dormire, Corda haec frigida sunt, vt & co-
 Bbb 5 scien-

Examinis
 prima spe-
 cies.

Quid colu-
 ba statim
 rediens.

scientiæ. Auferat à nobis Deus cor lapideum, & frigidum & immitat cor carneum, cui aliquid facile imprimatur, quod ex se calidum est, quod penetratur minimo telo.

*Secunda
species.*

Quid columba vesperi oliuæ ramum ferens.

Emittatur ergo hæc columba, vt confidens altero examinis genere quid toto diei decernerit foris, quid dixerit, quid cogitarit: & vobis hoc examen fructu non carere. Reuertens ad arcam portans ramum oliuæ virentibus foliis: pacem nimirum & reconciliationem ad Deo, propositum bene viuendi, virorem, vigilem, gorem ad volandum, orandum, meditandum Deoque seruiendum. Sed nota columba fuisse memorem, non tantum mane cum exiit, lauit, aut vesperi cum ad arcam rediit, sed & temporibus: & primum quidem, quod fluctibus non immerferit; deinde, quod ramum oliuæ rostro decerpserit: quod quilibet est, quam solcite in primis mala fugere aquarum fluxam leuitatem ne attingere extremis affectibus? Et hoc primum est, iustitiæ Christianæ: alterum est, beneuolentiam, re, ramos virtutum decerpere flores sancti desideriorum colligere, opera Deo gratæ corde, opere exercere, & vbi cumque verbo testari ad Dei honorem, & proximi caritatem.

*Tertia
species.*

Quid columba non rediens.

Tertium examinis genus est perfectius: est enim victoria contra vitia, a quibusque remotis, in pace cum Deo, sic egredi ex antiqua ac rursus ad arcam liceat, vt interim tibi fabrices nobiliores non necesse habeas amplius ad illam reuertere.

arcam semper circumferas. Limax, cum *similia*
 pulat, domum confert quo se recipiat cum 1.
 & pastores ouium, qui greges custodiunt 2.
 sua conuehant, teste Poetarum prin-

— *Omnia secum*

Georg. 3.

Armentarius Afer agit, tectumq; laremque,
 Armaq; Amyclaumq; canem, Cressamq; pharetrā.
 quemadmodum & boni Religiosi, vbicumque
 Religionem suam circumferunt: sicque e-
 rant, vt semper in sese inhabitent; nec ve-
 ram expectant vt se discutiant, sed omni ho-
 mica concluduntur, & ab aquis & tempesta-
 tibus proteguntur. Ita loquitur Prophecia: Non *Psal. 90.*
 ad te malum, & flagellum non appropinqua-
 t abernaculo tuo. De hisce tribus sigillatim erit
 quid dicendum.

C A P. XX.

*Examinis generalis necessitas, utilitas,
 & partes.*

Magnum est vulgaribus, si quis quar-
 tam horæ partem, post grauissimas
 distractiones, negotia, tumultus, impenden-
 tam eis proponat, quæ se recipiant in se, &
 DEVM redeant. Hoc nos pessimos facit, *Lib. 12. epis.*
 quidam, quod nemo vitam suam respicit. *Quid stola 84.*
 cogitamus: & id raro: quid fe-
 cimus, non cogitamus. Atqui consilium futuri ex
 præ-